

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
ДИСЦИПЛИНСКА КОМИСИЈА
Број: ...-...-.../...-...
Дана: 03.07.2020. године
Београд

Дисциплинска комисија Високог савета судства, састављена од судија: Милевке Миленковић, председника комисије, Цвете Кајевић Грубишић и Томислава Трајковића, чланова комисије, са записничарем Мајом Станковић, након спроведеног дисциплинског поступка у предмету против судије Прекршајног суда у ..., АА, по предлогу за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 30.01.2020.године, због тешког дисциплинског прекршаја из члана 90 став 2 Закона о судијама у вези дисциплинских прекршаја очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеја 9 Закона о судијама и кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама, завршеног дана 03.07.2020. године, у присуству Дисциплинског тужиоца Мирјане Илић, судије АА и његовог заступника адвоката Жарка Вујовића из ..., донела је истог дана, а дана 07.07.2020. године јавно објавила

РЕШЕЊЕ

Усваја се предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 30.01.2020. године, против судије Прекршајног суда у ... АА, ЈМБГ ..., рођеног ... године у ..., од оца ..., са пребивалиштем у ..., Улица ... и

ОГЛАШАВА СЕ ОДГОВОРНИМ

Зато што је у временском периоду од 04.07.2018. године до 20.12.2018. године кршио у већој мери етичке принципе Етичког кодекса („Службени гласник РС“, бр. 96/2010 од 14.12.2010. године) којих се као судија морао придржавати, па је поступио супротно принципу стручности и одговорности из тачке 3 Етичког кодекса који прописује да судија треба да поседује теоријско и практично знање и вештине потребне за одговорно, стручно и ефикасно вршење судијске функције, на тај начин што је:

- У предметима Прекршајног суда у ... пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр.../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр. .../... и Пр.бр.../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр.../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр. .../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр. .../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари

бројеви Пр.бр. .../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр. .../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр. .../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр.../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр.../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр. .../... и Пр.бр.../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр.../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр. .../...), пословни број Пр.бр. .../... (стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр. .../...), поступајући по захтевима за покретање прекршајног поступка који су поднети у периоду од 17.10.2016. године до 01.03.2018. године од стране Полицијске управе ... против више лица због прекршаја из члана 332 став 1 тачка 8 Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 332 став 1 тачка 100 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, након што су у овим предметима донета решења о покретању или о прекиду прекршајних поступака (у предмету под пословним бројем Пр.бр.../... – стари бројеви Пр.бр.../... и Пр.бр.../...), судија АА је по ступању на снагу Закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима (Службени гласник РС број 24/18 од 26.03.2018. године, који је ступио на снагу 03.04.2018. године) у временском периоду од 04.07.2018. године до 20.12.2018. године у овим предметима у поновном поступку доносио решења којима се Прекршајни суд у ... оглашавао стварно ненадлежним за вођење прекршајних поступака и списе предмета достављао Полицијској управи ..., након што је доносио решења којима се обустављају прекршајни поступци са образложењем да Прекршајни суд у ... није стварно надлежан за вођење ових прекршајних поступака услед измене и допуне Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а Прекршајни апелациони суд одлучујући по жалбама Полицијске управе ... укинуо ова решења и списе вратио Прекршајном суду у ... на поновни поступак и одлучивање, иако му је морало бити познато да се Уставни суд већ изјашњавао у вези сукоба надлежности између Полицијске управе ... и Прекршајног суда ... решењем III У-.../... од 15.09.2016. године којим је као стварно надлежан суд одређен Прекршајни суд у ..., након чега је Полицијска управа ... у овим предметима подносила захтеве за решавање сукоба надлежности Прекршајном апелационом суду, који се у том контексту оглашавао стварно ненадлежним за решавање сукоба надлежности и списе предмета уступао Уставном суду с обзиром да се ради о сукобу надлежности између органа управе и суда, да би након тога Уставни суд Србије у овим предметима донео решења којима је одређено да је за вођење прекршајног поступка због прекршаја из члана 332 став 1 тачка 8 Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 332 став 1 тачка 100 Закона о безбедности саобраћаја на путевима надлежан Прекршајни суд у ...,

- чиме је извршио дисциплински прекршај кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама у вези тачке 3 Етичког кодекса,

па му Комисија применом наведеног законског прописа и на основу члана 91 Закона о судијама и члана 34 став 1 тачка 2 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова ИЗРИЧЕ дисциплинску санкцију

УМАЊЕЊЕ ПЛАТЕ

У износу од 20% за период од 6 (шест) месеци, почев од правноснажности решења.

Образложење

Дисциплински тужилац Високог савета судства је дана 30.01.2020. године поднео предлог за вођење дисциплинског поступка против судије Прекршајног суда у ..., АА, због извршеног тешког дисциплинског прекршаја из члана 90 став 2 Закона о судијама, у вези дисциплинских прекршаја очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеја 9 Закона о судијама и „повреда Етичког кодекса у већој мери“ из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама, са предлогом да Дисциплинска комисија „сходно члану 91 у вези члана 97 Закона о судијама и члана 34 став 1 алинеја 2 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, изрекне судији одговарајућу дисциплинску санкцију“. Након спроведеног дисциплинског поступка на рочишту за дисциплинску расправу у завршној речи Дисциплински тужилац, Мирјана Илић, је остала при поднетом предлогу за вођење дисциплинског поступка.

Дисциплинска комисија је одржала рочиште за дисциплинску расправу, која је била отворена за јавност по изричитом захтеву судије против кога се води дисциплински поступак, на коме је, на предлог Дисциплинског тужиоца, извршила увид у службене белешке Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 19.08.2018.године и 21.08.2019. године, фотокопију предмета из диспозитива предлога, извештаје о раду судије Прекршајног суда у ... АА за 2017., 2018. и 2019. годину, изјашњење судије против кога се води дисциплински поступак од 12.08.2019. године и увид у лични лист судије, а на предлог судије АА и његовог заступника адвоката Жарка Вујовића из ..., је испитала као сведоке ББ и ВВ, извршила увид у решење Прекршајног апелационог суда Одељење суда у ... Прж.../... од 31.05.2018. године и увид у извод из аутоматског вођења података за предмете прекршајног суда у По службеној дужности, на основу члана 31 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, Дисциплинска комисија је извршила увид у решење Уставног суда Ш У-.../... од 16.09.2016. године.

Судија АА, у свом писаном изјашњењу пред Дисциплинским тужиоцем од 12.08.2019. године, пред Дисциплинском комисијом од 28.02.2020.године и усменој речи на рочишту за дисциплинску расправу лично и преко заступника је навео у погледу прекршаја из члана 47 став 1 тачка 18 Закона о оружју и муницији да није одуговлачио поступак, да је Полицијска управа ... пропустила рокове и председник суда је притискао све судије да преко реда узму предмете у рад како поједини радници Полицијске управе у ... не би имали проблема, што је истакао на колегијуму. Предмети су стизали у периоду од 22. до 26.фебруара. Пошто је увек тражио уређење захтева наредбом, не само од Полицијске управе ..., већ и од других подносиоца захтева, није одуговлачио поступак, већ је у предмету, по случајном избору, Пр.бр.../... одмах затражио допуну захтева јер исти није био потписан и затражио је наредбом уређење захтева, јер Полицијска управа није доставила доказ да је службено лице овлашћено за подношење захтева за покретање прекршајног поступка, након чега је Полицијска управа доставила само овлашћења, а пошто је нечитак потпис службеног лица није могао да утврди о ком лицу се ради, па је такав захтев одбацио, а Прекршајни апелациони суд је то решење преиначио својим решењем бр. Прж .../... од 31.05.2018.године да је наступила застарелост за покретање прекршајног поступка (што је навео као пример свог поступања, а иста је ситуација и у другом предмету Пр.бр.../...), с тим што је у овом предмету Прекршајни апелациони суд

укинуо решење и наложио судији да води поступак, а пошто није постојао услов за покретање и вођење прекршајног поступка јер је наступила релативна застарелост за покретање и вођење прекршајног поступка судија је својим решењем одбацио захтев за покретање прекршајног поступка. Како се прекршаји за које се окривљени терете врше нечињењем, а постоји обавеза чињења у тачно одређеном року, застарелост почиње да тече првог наредног дана по истеку рока за испуњење обавезе, па је у конкретним случајевима како је рок за пререгистрацију, продају, онеспособљавање или предају без накнаде у власништво РС истекао 05.03.2017. године, то се од 06.03.2017. године рачуна рок за покретање прекршајног поступка, па како је од 06.03.2017. године протекла једна година, то се против окривљених за наведени прекршај више не може покренути поступак, јер је чланом 84 став 1 Закона о прекршајим прописано да се прекршајни поступак не може покренути кад протекне годину дана од када је прекршај учињен.

Није му јасно како је могла да промакне чињеница судијама Прекршајног апелационог суда и да не преиначе решења већ су по наведеним решењима на жалбу Полицијске управе по други пут укидали решење, иако је чланом 154а Закона о прекршајима прописана забрана двоструког укидања одлуке у прекршајном поступку, па је на основу такве одлуке поднео захтев Републичком тужиоцу за заштиту законитости, али се он није огласио, нити покренуо поступак, па је изазвао сукоб надлежности код Врховног касационог суда, суд није одлучио, већ је без одлуке вратио предмет и навео да је решење Прекршајног апелационог суда конкретно II Прж..../... од 13.09.2018. године донето противно одредби члана 154а став 1 Закона о прекршајима којим је прописана забрана двоструког укидања одлуке у прекршајном поступку и да таква незаконита одлука мора бити уклоњена из правног поретка, међутим, када је Прекршајни апелациони суд изазвао сукоб надлежности Врховни касациони суд је одлучио да је Прекршајни суд ... надлежан за вођење прекршајног поступка. Поступао је у оквиру Закона о прекршајима и никаквог одуговлачења поступка није било, јер није био у могућности да покрене прекршајни поступак, јер у смислу члана 183 Закона о прекршајима је прописано да „кад надлежни суд прими захтев за покретање прекршајног поступка испитује да ли постоје услови за покретање прекршајног поступка и одлучује у даљем току поступка“. Полицијска управа без разлога напада решење, јер у досадашњој пракси подносиоци захтева потписују захтев пуним именом и презименом, само је случај код Полицијске управе ... да не жели да поступа, чак и овлашћени тужиоци потписују захтев, а и сама им је изјава контрадикторна, не треба име и презиме, а постоји овлашћење Министра унутрашњих послова Републике Србије где су тачно наведена имена и презимена лица која су овлашћена за подношење захтева за покретање прекршајног поступка и учествовање у прекршајном поступку, углавном код свих предмета иста је проблематика и исти недостаци. У конкретним случајевима искључиво се придржавао Устава и закона, а чланом 149 Устава Републике Србије прописано је да је судија у вршењу судијске функције независан и потчињен само Уставу и закону. Дисциплинска пријава је поднета од стране председника суда, а по налогу Прекршајног апелационог суда, јер није поступио по њиховом решењу када му је наложено да покрене прекршајни поступак, јер је наступила застарелост за вођење и покретање прекршајног поступка, а онда би се свесно прекршио члан 84 Закона о прекршајима, а не зна из којих разлога се Прекршајни апелациони суд нашао на страни подносиоца захтева, иако су према Уставу и закону све странке у поступку једнаке. Неосновано се наводи да је он одговоран за застарелост, а застарелост је наступила такорећи у Полицијској управи ..., јер су захтеви достављени на пар дана пред наступање релативне застарелости.

Што се тиче предмета по члану 332 став 1 тачка 8 и члану 332 став 1 тачка 100 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за исти су биле прописане казне у распону у

износу од 6.000 до 20.000 динара и 4 казнена поена и заштитна мера забрана управљања моторним возилом у трајању од најмање 30 дана (за прекршај из члана 332 став 1 тачка 8), а за прекршај из члана 332 став 1 тачка 100, новчана казна у распону од 6.000 до 20.000 динара и 2 казнена поена. Изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима број 24/18 од 26.03.2018. године који је ступио на снагу 03.04.2018. године за прекршај из члана 332 став 1 тачка 8 прописана мандатна казна у фиксном износу од 10.000 динара и за члан 332 став 1 тачка 100 такође мандатна казна у износу од 10.000 динара, уколико окривљени мандатну казну плати у року од 8 дана, половина од тога. Придржавао се у конкретном случају Закона о прекршајима, јер је чланом 6 став 2 истог закона прописано „ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује се пропис који је најблажи за учиниоца“, па је применио овај члан или одбацио захтев за покретање прекршајног поступка или обуставио даље вођење прекршајног поступка, јер казне у фиксном износу изриче орган управе, у конкретном случају Полицијска управа ... Апелациони суд је укидао одлуке са образложењем да Полицијска управа није у могућности да накнадно изда прекршајни налог након протеча одређеног временског периода што није тачно, јер то у закону не стоји. Долазиле су странке где су прекршајни налози издавани после 8-9-10 месеци. Члан 110 Закона о прекршајима прописује да је суд дужан по службеној дужности да пази да ли решаваће предмета спада у судску надлежност и на своју стварну и месну надлежност, чим примети да је ненадлежан, решењем се оглашава ненадлежним и без одлагања доставља предмет надлежном суду и другом надлежном органу, што је у конкретном случају учинио. Сигурно ће поступити по одлукама Уставног суда, али је у дилеми који ће пропис да примени, да ли стари за који је надлежан или нови за који није надлежан.

У писаном изјашњењу предатом Дисциплинској комисији дана 28.02.2020. године, судија АА је поновио које радње је предузео у обе групе предмета и које законске одредбе је применио, из чега према ставу судије против кога се води дисциплински поступак произилази да није прекршио Етички кодекс.

У усменом изјашњењу на рочишту за дисциплинску расправу судија АА је навео да не признаје извршење дисциплинских прекршаја који су му стављени на терет и да оспорава у целости наводе из предлога за вођење дисциплинског поступка. Не оспорава чињеничне наводе у предлогу за вођење дисциплинског поступка који се односе на пословне ознаке предмета Прекршајног суда у ... који су му стављени на терет и на радње које је предузео у смислу доношења одговарајућих решења, јер су иста донета у складу са законом. Оспорио је време извршења дисциплинског прекршаја и с тим у вези истакао застарелост вођења дисциплинског поступка где рок застарелости износи 2 године, а то време је протекло. Оспорио је и правну квалификацију дисциплинског прекршаја и све наводе везано за биће дисциплинског прекршаја. Што се тиче одлуке Уставног суда из 2016. године навео је да зна за ту одлуку, али се иста не односи на конкретну ситуацију зато што је Закон о изменама и допунама ЗОБС-а ступио на снагу 03.04.2018. године, а Уставни суд се изјашњавао о прекршајима из 2016.године.

Судија против кога се води дисциплински поступак се на рочишту изјаснио и преко свог заступника који је навео да не оспорава одлуку Уставног суда, али се иста не односи на чињенично стање као у предметима у којима је задужен судија АА, јер је у тој одлуци већ био покренут прекршајни поступак, а у предметима судије АА није ни донето решење о покретању поступка. Заступник судије је истакао да не оспорава да је евентуални дисциплински прекршај извршен дана 22.02.2018. године и с тим у вези је истакао да је наступила застарелост за вођење дисциплинског поступка.

Имајући у виду изјашњење судије против кога се води дисциплински поступак и његовог заступника, Дисциплинска комисија налази да су у овој дисциплинској ствари спорне све чињеничне и правне околности. С обзиром да је Дисциплински тужилац као време извршења дисциплинског прекршаја навео временски период од 22.02.2018. године до 20.12.2018. године за обе групе предмета Прекршајног суда у ... којима је био задужен судија против кога се води дисциплински поступак, те да није за сваки предмет навео време предузимања процесних радњи од стране судије односно време доношења спорних решења, као ни време наступања застарелости вођења прекршајног поступка и да је заступник судије у свему оспорио чињенично стање наведено у службеној белешци коју је сачинио Дисциплински тужилац Високог савета судства након извршеног увида у оригиналне списе предмета Прекршајног суда у ..., то је Дисциплинска комисија најпре извршила увид у фотокопије свих предмета Прекршајног суда у ... који су достављени Комисији од стране Дисциплинског тужиоца и које супротна страна у дисциплинском поступку није оспорила, како би најпре утврдила да ли је наступила застарелост вођења дисциплинског поступка против судије Прекршајног суда у ... АА.

У конкретном случају судији је стављен на терет дисциплински прекршај извршен чињењем односно доношењем одговарајућих решења, а не нечињењем, односно пропуштањем извршења процесних радњи које је био обавезан да изврши, тако да застарелост вођења дисциплинског поступка настаје протеком 2 године од извршене процесне радње која представља радњу дисциплинског прекршаја. С обзиром да је Дисциплинска комисија одржала рочиште дана 03.07.2020. године на коме је донела одлуку, то је за све процесне радње предузете од стране судије против кога се води дисциплински поступак пре 03.07.2018. године наступила застарелост вођења дисциплинског поступка.

Увидом у фотокопију списка предмета Прекршајног суда у ... утврђује се да је судија АА поступао по захтевима за покретање прекршајног поступка који су поднети у периоду од 17.10.2016. године до 01.03.2018. године од стране Полицијске управе ... против више лица због прекршаја из члана 332 став 1 тачка 8 Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 332 став 1 тачка 100 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, што судија и његов заступник нису оспорили као предмет вођења прекршаја. Неспорно је да је дана 03.04.2018. године ступио на снагу Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима (Службени гласник РС број 24/18 од 26.03.2018. године). Предмет дисциплинског поступка је 38 таквих судских предмета са одговарајућим пословним бројевима наведеним у диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка (с тим што се код навођења старог броја за предмет Пр.бр. .../... поткрала очигледна грешка у куцању, као и код навођења старог пословног броја за предмет .../..., што је Дисциплинска комисија исправила).

Дисциплински тужилац је у диспозитиву поднетог предлога за вођење дисциплинског поступка изнео тврдњу да је ПУ ..., након што је судија АА у свим предметима доносио решења о стварној ненадлежности Прекршајног суда у ..., подносила захтеве за решавање сукоба надлежности Прекршајном апелационом суду, који се оглашавао стварно ненадлежним за решавање сукоба надлежности и списе уступао Уставном суду с обзиром да се ради о сукобу надлежности између органа управе и суда, да би након тога Уставни суд Србије у овим предметима доносио решења којима је одређено да је за вођење прекршајног поступка због прекршаја из члана 332 став 1 тачка 8 и члана 332 став 1 тачка 100 Закона о безбедности саобраћаја на путевима надлежан Прекршајни суд у Међутим, наведене тврдње Дисциплинског тужиоца нису утемељене у поднетим доказима односно у фотокопијама списка прекршајних предмета будући да

тај временски период. Осим тога, у диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка нису наведени ни законски елементи тешког дисциплинског прекршаја у виду озбиљног поремећаја у вршењу судске власти или обављања радних задатака у суду или тешког нарушавања угледа и поверења јавности у судство. Тежак дисциплински прекршај постоји ако су услед извршења дисциплинског прекршаја из става 1 члана 90 Закона о судијама остварене наведене законске последице, а нарочито ако је, између осталог, последица наступила застаревањем предмета због несавесног рада судије. Следствено томе, будући да за сваки судски предмет у диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка чињенично није наведено наступање застарелости вођења прекршајног поступка, те да из изведених доказа произилази да застарелост није наступила у опредељеном времену извршења дисциплинског прекршаја, нити су у предлогу за вођење дисциплинског поступка наведени законски елементи тешког дисциплинског прекршаја из члана 90 став 2 Закона о судијама, Дисциплинска комисија је разматрала да ли су у радњама судије остварени елементи основних дисциплинских прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 9 и 18 Закона о судијама, док је наступелу застарелост вођења прекршајног поступка ценила као околност од значаја за одлуку о дисциплинској санкцији.

Ценећи све изведене доказе појединачно и у међусобној вези Комисија налази да има места дисциплинској одговорности судије за дисциплински прекршај кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама, а из следећих разлога:

Наиме, у свим предметима Прекршајног суда у ... који се односе на прекршаје предвиђене Законом о безбедности саобраћаја на путевима, је покренут прекршајни поступак и само у предмету Пр.бр..../... је исти био у прекиду. Након доношења Закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, судија против кога се води дисциплински поступак је доносио решења којима је обуставио прекршајни поступак против окривљених са образложењем да Прекршајни суд није стварно надлежан за вођење прекршајног поступка од 04.04.2018. године услед измене и допуне Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па је судија на основу члана 248 став 1 тачка 2 у вези члана 6 став 2 Закона о прекршајима обуставио даље вођење прекршајног поступка, а по жалби МУП-а ПУ ... Прекршајни апелациони суд Одељење у ... је усвајао изјављене жалбе, укидао првостепена решења и предмет враћао првостепеном суду на поновни поступак, при чему је у образложењу наводио да је Полицијска управа против окривљених захтев за покретање прекршајног поступка поднела пре ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па је у време извршења прекршаја новчана казна за предметни прекршај била прописана у распону, а не у фиксном износу, а надлежност прекршајног суда за вођење поступка по поднетом захтеву за његово покретање одређује се према казни запрећеној за конкретну радњу у моменту извршења прекршаја и не постоји могућност накнадног издавања прекршајног налога за прекршај за који је у тренутку извршења била прописана казна у распону, што је првостепени суд морао имати у виду. Након оваквог решења другостепеног органа, Прекршајни суд у ... је доносио решења којима се оглашавао стварно ненадлежним за вођење прекршајног поступка и без одлагања списе предмета достављао Полицијској управи ... (решењима донетим у новембру 2018.године, како је то претходно образложено), након чега се Прекршајни апелациони суд оглашавао стварно ненадлежним за решавање по захтеву за решавање сукоба надлежности између МУП РС Дирекције полиције Полицијске управе ... и Прекршајног суда у ... и списе предмета достављао Уставном суду, а Уставни суд је решењима донетим у јуну 2019.године за вођење прекршајног поступка због прекршаја из члана 332 став 1 тачка 8 и тачка 100 Закона о безбедности саобраћаја на путевима

одређивао да је надлежан Прекршајни суд у У образложењу своје одлуке Уставни суд је навео да из поднетих захтева и достављене документације произилази да се спор о надлежности органа управе и Прекршајног суда заснива на истим правним питањима о којима се Уставни суд већ изјаснио (видети решење Уставног суда III У-.../... од 15.09.2016. године – доступно на интернет страници суда: www.ustavni.sud.rs). Увидом у поменуто решење Уставног суда број III У-.../... од 15.09.2016. године утврђује се да је Уставни суд одлучио да је за вођење прекршајног поступка против окривљеног правног лица и физичког лица као одговорног лица у том правном лицу због прекршаја из члана 327 став 1 тачка 55 и став 2 Закона о безбедности саобраћаја на путевима (Службени гласник РС број 41/09, 53/10, 101/11, 32/13 – Одлука УС, 55/14, 96/15 и 9/16 – Одлука УС), као и против окривљеног због прекршаја из члана 331 став 1 тачка 92 Закона о безбедности саобраћаја на путевима надлежан Прекршајни суд у ... У образложењу поменутог решења је, између осталог, наведено да Уставни суд констатује да је одредбама члана 168 Закона о прекршајима предвиђено да се прекршајни налог издаје када је за прекршај законом или другим прописом од прекршајних санкција предвиђена само новчана казна у фиксном износу, те да се за ове прекршаје не може поднети захтев за покретање прекршајног поступка. Како је Саобраћајна полицијска испостава ... – Полицијска управа за ... поднела захтев за покретање прекршајног поступка 02.03.2016. године за дело које је учињено 20-21. октобра 2015. године, а за које је била предвиђена у тренутку када је прекршај извршен новчана казна у одређеном распону, а не у фиксном износу, Уставни суд констатује да у конкретном случају не постоји могућност да се због измене прописа као и несавесног поступања наведене полицијске управе која је захтев поднела неколико месеци након учињеног прекршаја, накнадно изда прекршајни налог, те да је за покретање и вођење прекршајног поступка надлежан Прекршајни суд.

Дисциплинска комисија је ценила изјашњење судије против кога се води дисциплински поступак на ове околности у делу да му је била позната одлука Уставног суда, али да се иста не односи на идентичну чињеничну ситуацију и на Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, као и изјашњење заступника судије да се наведена одлука такође не односи на идентичну чињеничну ситуацију, јер у предметима који су судији стављени на терет прекршајни поступак није покренут, па налази да се оваква изјашњења не могу прихватити, будући да је изјашњење заступника управљено на побољшање положаја судије у дисциплинском поступку и демантовано је стањем у списима прекршајних предмета из кога произилази да су сви прекршајни поступци били покренути пре ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима сем што је у једном прекршајном предмету наступио прекид покренутог поступка. Што се тиче изјашњења судије против кога се води дисциплински поступак исто није прихваћено и оцењено је као управљено на избегавање дисциплинске одговорности јер је до очигледности јасно да се ради о правним питањима, а не питањима чињеничне природе, тако да није било места другачијем тумачењу заузетог правног става Уставног суда.

Стоји чињеница да је судија независан у поступању и доношењу одлука и да суди и пресуђује на основу Устава, закона и других општих аката, потврђених међународних уговора и општеприхваћених правила међународног права, што је законска гаранција начела независности судија и судства. Такође стоји и да је чланом 151 Устава Републике Србије прописано да судија не може бити позван на одговорност за изражено мишљење или гласање приликом доношења судске одлуке осим ако се ради о кривичном делу кршење закона од стране судије (имунитет судије). Међутим, по оцени Комисије, одлуке Уставног суда имају општеобавезујући карактер сходно члану 166 став 2 Устава Републике Србије. У идентичној правној ситуацији још од 2016. године је постојала

одлука Уставног суда, да је за вођење прекршајних поступака надлежан Прекршајни суд, а не Полицијска управа, јер су прекршаји извршени пре ступања на снагу Закона о изменама прописане казне која упућује на примену прекршајног налога, тако да примена блажег закона на који се позива судија против кога се води дисциплински поступак у смислу члана 6 Закона о прекршајима не оправдава доношење одлуке о стварној ненадлежности Прекршајног суда у

Етичким кодексом („Службени гласник РС“ број 96/2010 од 14.12.2010.године), којим су утврђени етички принципи и правила понашања судија којих се морају придржавати у циљу очувања и унапређења достојанства и угледа судија и судства, у тачки 3 је прописан принцип стручности и одговорности, те да судија мора да поседује теоријска и практична знања и вештине потребне за одговорно, стручно и ефикасно вршење судијске функције. У конкретном случају, грубо кршећи најпре ставове Прекршајног апелационог суда изражене у одлукама поводом изјављених жалби Полицијске управе на првобитна решења којима се Прекршајни суд у ... оглашавао стварно ненадлежним, а који су били засновани на поменутој одлуци Уставног суда, у поновљеном поступку доносећи решења идентичне садржине, и грубо кршећи одлуке Уставног суда које имају општеобавезујући карактер, у већем броју предмета је донео незаконите одлуке које су најпре укидане, а потом су за последицу имале сукоб надлежности између Прекршајног суда и Полицијске управе и доношења одлука Уставног суда, што је за последицу имало одуговлачење прекршајног поступка и наступање застарелости вођења прекршајног поступка, а све ове околности у својој укупности указују да је реч о кршењу одредаба Етичког кодекса у већој мери, будући да судија није одговорно и стручно вршио своју функцију. Судија је био свестан да крши Етички кодекс у већој мери, чије је принципе и правила понашања прихватио самим вршењем судијске функције. била му је позната одлука Уставног суда, па је упркос томе упорно инсистирајући на наводној стварној ненадлежности прекршајног суда услед очигледно нестручног и неодговорног обављања судијске функције, што може бити препознато од сваког носиоца судијске функције, доносио незаконите одлуке, на који начин је испољио понашање које није достојно носиоца судијске функције. Према околностима конкретног случаја, полазећи од раније постојеће одлуке Уставног суда са општеобавезујућим карактером, Комисија је становишта да се начелом судске независности не може правдати упорност у доношењу незаконитих одлука које су као такве оцењене од стране надлежног суда, у жалбеном поступку, који је једино надлежан да преиспитује судску одлуку, а потом су се показале неправилним и у поступку пред Уставним судом..

Следствено томе, Дисциплинска комисија налази да се у радњама судије против кога се води дисциплински поступак, а које је предузео у 15 предмета Прекршајног суда у ..., ближе означених у изреци овог решења, након доношења Закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, у периоду од 04.07.2018. године до 20.12.2018. године, који није обухваћен застарелошћу вођења дисциплинског поступка, остварени сви објективни и субјективни елементи дисциплинског прекршаја кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама.

Судију против кога се води дисциплински поступак Комисија није огласила одговорним и за поступање у предмету Пр.бр.../... иако је судија поступио на идентичан начин као и у другим предметима из те групе предмета, а Уставни суд је донео решење да је Прекршајни суд надлежан, а не Полицијска управа, јер је након доношења такве одлуке судија донео пресуду дана 6.08.2019.године којом је прихватио зкључени споразум између странака у прекршајном поступку, на који начин нису наступиле штетне последице по поступак у целини.

Дисциплинска комисија налази да у радњама судије, описаним и диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка, којим је Комисија везана, не стоје елементи дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 9 Закона о судијама који се састоји у очигледно некоректном поступању према учесницима у судским поступцима или запосленим у суду, тим пре што се не наводи који су учесници у питању, а пропуст судије није описан као некоректно поступање већ као „стварање утиска некоректности“, што не представља законско обележје наведеног дисциплинског прекршаја.

Одлучујући да ли су у радњама судије АА у временском периоду од 22.02.2018. године до 20.12.2018. године у предметима Прекршајног суда у ... који се односе на прекршаје из члана 47 став 1 тачка 18 Закона о оружју и муницији (34 предмета означена у предлогу за вођење дисциплинског поступка под старим и новим пословним бројевима) остварени елементи тешког дисциплинског прекршаја из члана 90 став 2 Закона о судијама у вези дисциплинског прекршаја очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеја 9 Закона о судијама и кршење одредаба Етичког кодекса у већој мери из члана 90 став 1 алинеја 18 Закона о судијама, Дисциплинска комисија налази да Дисциплински тужилац није доказао наводе из предлога за вођење дисциплинског поступка да су учињени наведени дисциплински прекршаји, а из следећих разлога:

Увидом у 34 предмета Прекршајног суда у ... утврђује се да су захтеви за покретање прекршајног поступка поднети у периоду 20.02.2018. године до 27.02.2018. године од стране ПУ ... против више лица због прекршаја из члана 47 став 1 тачка 18 Закона о оружју и муницији (Службени гласник РС број 20/2015). Сведоци ББ и ВВ, чије исказе је Комисија у потпуности прихватила као јасне, логичне и убедљиве, су сагласно потврдили да је председник суда сазвао седницу свих судија у седишту суда и најавио да ће Полицијска управа поднети такве захтеве, те да у врло кратком року наступа релативна застарелост вођења прекршајног поступка, након чега су ове судије предмете узеле у рад. Судија против кога се води дисциплински поступак је такође навео да је председник суда на колегијуму издао овакво саопштење не оспоравајући да је након тога сматрао да захтеви за покретање прекршајног поступка нису уредни јер не садрже име и презиме лица које је овлашћено за подношење оваквих захтева након чега је налагао полицијској управи да допуни захтеве, а полицијска управа је достављала фотокопије овлашћења министра унутрашњих послова из којих се види која су службена лица Полицијске управе у ... овлашћена за подношење захтева за покретање прекршајног поступка, али с обзиром да се на самом захтеву није наведено име и презиме тог лица, већ је садржан само нечитак потпис, судија је доносио решења којима се одбацују захтеви за покретање прекршајног поступка. Према наводима предлога за вођење дисциплинског поступка таква решења су донета у временском периоду од 22.02.2018. године до 23.03.2018. године и за ове радње је у међувремену наступила застарелост вођења дисциплинског поступка. Након што је Прекршајни апелациони суд, одлучујући по жалби Полицијске управе ..., укинуо решења којима је судија одбацио захтеве за покретање прекршајног поступка и вратио списе предмета Прекршајном суду у ... на поновни поступак и одлучивање, током августа месеца 2018.године судија АА је доносио решења којима је одбацио захтеве за покретање прекршајних поступака са образложењем да је наступила релативна застарелост за вођење прекршајног поступка сходно одредбама члана 184 став 1 и став 2 тачка 4 Закона о прекршајима, а након тога су ова решења такође укидана од стране Прекршајног апелационог суда по жалбама Полицијске управе ... и судија је дана 20.12.2018. године у свим предметима који су му стављени на терет донео решења којима се Прекршајни суд у ... оглашава стварно ненадлежним за вођење прекршајног поступка сходно одредбама

члана 154а став 1 Закона о прекршајима који се односи на забрану двоструког укидања одлука у прекршајном поступку од стране другостепеног суда и списе предмета достављао Прекршајном апелационом суду као стварно надлежном, након чега је Прекршајни апелациони суд на основу члана 100 Закона о прекршајима и члана 27 и 28 Закона о уређењу судова огласио стварно ненадлежним за поступање у наведеним предметима Прекршајног суда у ... и на основу члана 110 став 2 Закона о прекршајима и члана 30 став 2 Закона о уређењу судова пред Врховним касационим судом покренуо поступак за решавање сукоба надлежности између Прекршајног суда у ... и Прекршајног апелационог суда, да би након тога решењима Врховног касационог суда за вођење предметних прекршајних поступака био одређен Прекршајни суд у ..., као стварно и месно надлежан суд.

Судија против кога се води дисциплински поступак се у дисциплинском поступку изјаснио да је донео законита и правилна решења, да су захтеви за покретање прекршајног поступка поднети од стране Полицијске управе били неуредни, да је након тога наступила релативна застарелост за вођење прекршајног поступка, који став је изражен у једној другој одлуци Прекршајног апелационог суда, те да Прекршајни апелациони суд није могао два пута да укине решење у прекршајном поступку, позивајући се на дописе Врховног касационог суда у којима је, у другим предметима, наведено да је оваква одлука незаконита.

Ради провере изјашњења судије против кога се води дисциплински поступак Дисциплинска комисија је извршила увид у решење Прекршајног апелационог суда Одељење суда у ... Прж-.../... донето 31.05.2018. године којим је поводом жалбе подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка Министарство унутрашњих послова Републике Србије Полицијске управе у ... Полицијске испоставе север по службеној дужности преиначено решење Прекршајног суда у ... Пр.бр.../... од 13.04.2018. године па је одбачен захтев за покретање прекршајног поступка поднет против ГГ због прекршаја из члана 47 став 1 тачка 18 Закона о оружју и муницији, јер не постоје услови за покретање прекршајног поступка будући да је наступила застарелост за покретање прекршајног поступка сагласно одредбама члана 184 став 1 и став 2 тачка 4 Закона о прекршајима. У образложењу решења, између осталог, се наводи да је Прекршајни суд у ... дана 05.03.2018. године наредио допуну захтева по члану 181 став 1 тачка 8 Закона о прекршајима по којој је Полицијска управа поступила истог дана достављајућу захтеве за покретање прекршајног поступка који садрже потпис службеног лица и печат овлашћеног органа који подноси захтев, као и фотокопију овлашћења МУП овлашћених службених лица која су у овлашћењу наведени под бројевима 9 и 10, а које је овластио министар. Будући да се окривљеној ставља на терет прекршај који се врши нечињењем, а постоји обавеза на чињење у тачно одређеном року застарелост почиње да тече првог наредног дана по истеку рока за испуњење обавезе, те у конкретном случају како је рок за пререгистрацију, продају, онеспособљавање или предају без накнаде у власништво Републике Србије за трофејно оружје које иста поседује по одобрењу истекао дана 05.03.2017. године, то се од 06.03.2017. године рачуна рок за покретање прекршајног поступка, па како је од 06.03.2017. године протекла једна година то се прекршајни поступак против окривљене за наведени прекршај више не може покренути, јер је одредбом члана 84 став 1 Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути када протекне једна година од дана када је прекршај учињен.

Увидом у фотокопије списка предмета Прекршајног суда у ... Пр.бр.../... (стари број Пр.бр.../..., Пр.бр.../..., Пр.бр.../...), између осталог, се утврђује да је након што је Прекршајни апелациони суд усвајањем жалбе подносиоца захтева за покретање

прекршајног поступка ПУ ... укинуо решење Прекршајног суда у ... Пр.бр.../... од 10.04.2018. године којим је одбачен захтев за покретање прекршајног поступка применом члана 182 став 3 Закона о прекршајима у коме је, између осталог, наведено да се основано поднетом жалбом подносиоца указује да је након издате наредбе за допуну поднетог захтева од 27.02.2018. године поступио по истој и прекршајном суду доставио допуну захтева дана 05.03.2018. године, те нису постојали разлози да се издаје наредба за отклањање недостатака јер их није било, судија против кога се води дисциплински поступак дана 02.08.2018. године (под новим пословним бројем Пр.бр.../...) одбацио захтев за покретање прекршајног поступка јер је наступила застарелост за покретање прекршајног поступка сагласно одредбама члана 184 став 1 и став 2 тачка 4 Закона о прекршајима, са идентичним образложењем које је наведено у решењу Прекршајног апелационог суда у другом предмету, у који је Дисциплинска комисија извршила увид, након чега је Прекршајни апелациони суд усвојио жалбу подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка МУП РС ПУ ... и укинуо наведено решење (ПРЖ.../... од 13.09.2018.године), а судија против кога се води дисциплински поступак се након добијања новог пословног броја Пр.бр.../..., обратио дописом Врховном касационом суду дана 02.11.2018. године под насловом „допис за сукоб надлежности“ и истима указао да постоји забрана двоструког укидања у смислу члана 154а Закона о прекршајима након чега је Врховни касациони суд дописом Кс .../... од 29.11.2018. године, који је примљен у суд 03.12.2018. године, вратио без одлуке списе предмета Прекршајном суду у ... уз образложење да је „решење Прекршајног апелационог суда – Одељење у ... П-... Прж-.../... од 13.09.2018. године донето противно одредби члана 154а став 1 Закона о прекршајима, којим је прописана забрана двоструког укидања одлуке у прекршајном поступку. Таква незаконита одлука мора бити уклоњена из правног поретка, али то не може бити учињено у поступку за решавање сукоба надлежности, већ искључиво у поступку поводом захтева за заштиту законитости“. Након тога је Републичко јавно тужилаштво од Прекршајног суда у ..., по достављеној иницијативи за подношење захтева за заштиту законитости од стране судије АА, затражило на увид списе предмета Пр.бр.../..., а потом исте вратило суду уз обавештење да нема услова за примену члана 285 Закона о прекршајима за подношење захтева за заштиту законитости. У другом допису истог органа од 20.12.2018.године, тужилаштво се изјаснило да није поднело захтев за заштиту законитости против решења Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у ... Прж.../... Од 13.09.2018.године (у загради се у допису позвало на још једно решење Прекршајног апелационог суда у ... Одељење у ... Прж-.../... од 04.06.2018. године), а које је Републичко јавно тужилаштво примило 06.12.2018. године у смислу иницијативе за подношење захтева за заштиту законитости с обзиром да је одредбом члана 285 Закона о прекршајима прописано да се овај ванредни правни лек може поднети против правноснажне пресуде, а у конкретном случају се ради о решењима. Након тога се Прекршајни суд дописом обратио Врховном касационом суду и доставио предмет за решавање сукоба надлежности између Прекршајног суда у ... и Прекршајног апелационог суда Одељење у ... са обавештењем да Републички јавни тужилац није поднео захтев за заштиту законитости, а Врховни касациони суд је још једном вратио списе предмета Прекршајном суду у ... без одлуке дописом од 22.01.2019. године који је запримљен у суд 30.01.2019. године са идентичном садржином, да би након тога 01.02.2019. године Прекршајни суд у ... донео решење којим се огласио стварно ненадлежним за вођење прекршајног поступка, а потом је исто решење донео и Прекршајни апелациони суд у ..., па је изазван сукоб надлежности и Врховни касациони суд је дана 19.03.2019. године у предмету Кс .../... за вођење прекршајног поступка одредио Прекршајни суд у

Стоји чињеница да је у овој групи предмета које се односе на прекршаје из Закона о оружју и муницији, судија против кога се води дисциплински поступак доносио

неправилна и незаконита решења која су укидана од стране надлежног суда, те да Дисциплинска комисија није надлежна да испитује правилност и законитост првостепених и другостепених судских одлука, јер представља самостално радно тело независног државног органа. Међутим, из доказа које је Дисциплинској комисији предао судија против кога се води дисциплински поступак, а у које је Дисциплинска комисија извршила увид, очигледно произилази да су у тој прекршајној ствари постојали различити ставови Прекршајног апелационог суда по питању наступања релативне застарелости за вођење прекршајног поступка, а потом је и Врховни касациони суд у свом допису изразио став да је Прекршајни апелациони суд поновним укидањем првостепене одлуке донео незакониту одлуку, само је било питање да ли се таква одлука може отклонити из правног поретка подношењем одговарајућег ванредног правног лека односно захтева за заштиту законитости за који је Републички јавни тужилац нашао да није могуће да се поднесе јер је у питању решење, а не пресуда.

У таквој чињеничној и правној ситуацији Дисциплинска комисија налази да нема места дисциплинској одговорности судије против кога се води дисциплински поступак за изражена правна схватања, јер очигледно о истима није постојала сагласност у важећој судској пракси, па би супротним поступањем Комисије било повређено начело независности из члана 1 Закона о судијама и судија би одговарао за изражено мишљење које није у сагласности са делом судске праксе. У вези ове групе предмета Дисциплинска комисија, у погледу застарелости вођења дисциплинског поступка услед несавесног рада судије у већем броју предмета, упућује на образложење које је дала у погледу друге групе предмета Прекршајног суда у ... за које је судија оглашен одговорним.

С обзиром да су предлогом за вођење дисциплинског поступка обухваћене обе групе прекршајних предмета, које се односе на прекршаје регулисане Законом о оружју и Законом о безбедности саобраћаја на путевима, да је дат јединствени чињенични опис и јединствена правна квалификација дисциплинског прекршаја, то Дисциплинска комисија није могла раздвојити наведене дисциплинске прекршаје и донети две различите одлуке у смислу усвајања и одбијања предлога за вођење дисциплинског поступка, већ је само из изреке решења којим је судију огласила одговорним изоставила поступање судије у предметима Прекршајног суда у ... који се односе на прекршаје из члана 47 став 1 тачка 8 Закона о оружју и муницији.

При одмеравању дисциплинске санкције за дисциплински прекршај за који је судија оглашен одговорним, Комисија је као олакшавајуће околности судији против кога се води дисциплински поступак ценила да се први пут јавља пред дисциплинским органима и да раније није дисциплински кажњаван, што се утврђује увидом у лични лист судије, од отежавајућих околности бројност предмета у којима је доносио незаконите одлуке и да је наступила застарелост вођења прекршајног поступка неоправданим одуговлачењем поступка, па је уверења да ће се изрицањем дисциплинске санкције у виду умањења плате у износу од 20% у трајању од 6 месеци у потпуности остварити сврха дисциплинских санкција и да ће иста довољно утицати на судију да коригује своје понашање и убудуће достојно обавља судијску функцију, те да је наведена дисциплинска санкција сразмерна тежини извршеног дисциплинског прекршаја и одговорности судије.

Комисија је извела и друге доказе, али исте није посебно образлагала налазећи да су исти ирелевантни за доношење одлуке.

Са наведених разлога, Дисциплинска комисија је на основу члана 34 став 1 тачка 2 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, одлучила као у изреци.

**Председник Дисциплинске комисије
Високог савета судства
С у д и ј а
Милевка Миленковић с.р.**

ПРАВНА ПОУКА: Против овог решења Дисциплинске комисије може се изјавити жалба Високом савету судства у року од 8 дана од дана пријема отправка решења.

За тачност отправка оверава

Мирјана Јовановић
Руководилац писарнице
Високог савета судства